

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9925** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по исковата молба на М. В. К. чрез пълномощник адв. В. против Областна дирекция на МВР - П.. Предявени са субективно съединени иски за обезщетение за неимуществени вреди вследствие на незаконосъобразни (нищожни) актове и действия, осъществени от служители на ответника в общ размер от 8000 (осем хиляди) лева, ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, от които:

1. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, създаване на усещане за несигурност и недоверие в органите на МВР поради произвол, вследствие на незаконосъобразна проверка за наличието на наркотични вещества или техните аналози, извършена на 18.02.2022 г. в [населено място]. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до настоящия момент;
2. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, лишаване от възможност за свободно придвижване, загуба на време, причинено неудобство от поставени белезници, вследствие на незаконосъобразно фактическо задържане, осъществено на 18.02.2022 г. (от около 17.00 ч. до 18.00 ч.) в [населено място].

Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до настоящия момент;

3. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение, нарушаване на правото на личен и семеен живот, вследствие на незаконосъобразна проверка на МПС, осъществена на 18.02.2022 г. (от около 17.00 ч. до 18.00 ч.) в [населено място] по време на фактическо задържане. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до настоящия момент;

4. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, лишаване от възможност за свободно придвижване, загуба на време, причинено неудобство от поставени белезници, изгубено време за престой в помещение за задържане в продължение на 19 часа, вследствие на нищожно юридическо задържане, съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, осъществено на 18.02.2022 г. от около 18.00 ч. до около 13.00 ч. на 19.02.2022 г. в [населено място]. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до настоящия момент;

5. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение, нарушаване на правото на личен и семеен живот, вследствие на незаконосъобразен обиск по реда на чл. 80, ал. 1 т. 1 от ЗМВР, осъществен на 18.02.2022 г. в [населено място]. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до настоящия момент;

6. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение, нарушаване на правото на личен и семеен живот, вследствие на незаконосъобразна проверка на МПС, осъществена на 18.02.2022 г. в 22.20 м. [населено място]. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до настоящия момент;

7. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение и причинено неудобство поради оставане без шофьорска книжка за период от четири месеца и двадесет и седем дни (от 18.02.2022 г. до 15.07.2022 г.), вследствие на незаконосъобразна ЗППАМ, с която се отнема СУМПС. При условията на евентуалност - 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение и причинено неудобство поради оставане без шофьорска книжка за период от четири месеца и двадесет и седем дни (от 18.02.2022 г. до 15.07.2022 г.), вследствие на незаконосъобразно отнемане на СУМПС, като незаконосъобразно действие на администрацията. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до 15.07.2022 г.;

8. 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение и причинено неудобство поради оставане без автомобил за период от пет месеца и три дни (от 18.02.2022 г. до 21.07.2022 г.), вследствие на незаконосъобразна ЗППАМ за прекратяване на регистрацията на МПС. При условията на евентуалност - 1000 лева за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно

напрежение и причинено неудобство поради оставане без автомобил за период от пет месеца и три дни (от 18.02.2022 г. до 21.07.2022 г.), вследствие на незаконосъобразно прекратяване на регистрацията на МПС, като незаконосъобразно действие на администрацията. Вредите се претендират за периода от 18.02.2022 г. (датата на увреждане) до 21.07.2022 г.

В обстоятелствената част на исковата молба са изложени доводи, че на 18.02.2022 г. в [населено място], М. К. е била незаконосъобразно проверена за наличието на наркотични вещества или техните аналози, доколкото не е съществувало фактическо основание за започване на проверка по реда на Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози. Сочи се, че за периода от 17.00 ч. (когато е спряна за проверка) до 18.00 ч. (часът на издаване на формалната заповед за задържане) на 18.02.2022 г. в [населено място], М. К. е била незаконосъобразно фактически задържана с поставени белезници, лишена от възможност за свободно придвижване, като по време на това задържане е извършено незаконосъобразно претърсване на автомобила ѝ, за което не е съставен протокол. Твърди се, че за периода от 18.00 ч. на 18.02.2022 г. до 13.00 ч. на 19.02.2022 г. в [населено място], М. К. е била неправомерно задържана в помещенията за задържане на б РУ-П., където е била лишена от възможност за свободно придвижване за около 19 часа, извършен ѝ е незаконен обиск, за което действие е издаден напълно нечетлив протокол. За периода от 18.02.2022 г. до 15.07.2022 г. ищцата е останала без шофьорска книжка, поради незаконосъобразно отнемане на СУМПС, а за периода 18.02.2022 г. до 21.07.2022 г. е останала без автомобил, поради незаконосъобразно временно прекратяване на регистрацията на МПС. В депозирана по делото на 23.01.2023 г. молба от адв. В. изрично са наведени доводи за нищожност на издадените административни актове в хипотезата на чл. 204, ал. 3 от АПК. Оспорва се и твърдението, изложено от ответника в депозирания по делото писмен отговор за наличието на хипотезата на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от ЗОДОВ, предвид обстоятелството, че ищцата е дала кръвна проба, въз основа на която е извършена химико-токсикологична експертиза, което е основание за прекратяване на образуваното ДП № 85/2022 г. по описа на б РУ-П.. Подробни съображения в насока уважаване на исковите са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се уважаване на предявените искиви претенции и присъждане на сторените в производството разноски.

Ответник (Областна дирекция на МВР-П.) чрез процесуалния си представител, в депозирания по делото писмен отговор, изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Твърдението за неоснователност на исковите претенции се основава на липсата на противоправни действия и актове на длъжностни лица, недоказаност на вредите и липсата на причинно-следствена връзка. Алтернативно, се оспорват исковите по отношение на техния размер, като намира същия за несъобразен с конкретния случай, в противоречие с чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика. Прави възражение за наличието на основанията по чл. 5, ал. 1, алтернативно на чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ, в чиято хипотеза обезщетение не се дължи или то се намалява. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отхвърли като неоснователни и недоказани исковите претенции. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Изтъква, че в хода на осъществената проверка

на място ищцата е дала положителна проба за наркотични вещества, поради което и последващите действия на полицейските служители са правилни и законосъобразни.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в исковата молба и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 18.02.2022 г., около 17.50 ч., в [населено място], [улица]до № 12 е спрян за проверка лек автомобил, марка Хюндай, модел Купе, с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от М. В. К.. Като причина за извършване на проверката в докладните записки и протоколите за разпит на полицейските служители е посочено, че автомобилът е криволичил по пътното платно. Отбелязано е, че М. К. е била видимо притеснена, треперела е и очите ѝ били зачервени. В хода на проверката е извършен тест за употреба на наркотични вещества или техните аналози. Тестът е отчел употреба на Т. (тетрахидроканабинол) и А. (амфетамин). Съставен е АУАН № 227836/18.02.2022 г. за нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Издаден е Талон за медицинско изследване №119041, като М. К. е отведена в УМБАЛ „Св. Г.“ за вземане на проба за биологично изследване. Видно от отбелязването в Талона за медицинско изследване, ищцата е отказала да даде проба за медицинско изследване.

В исковата молба се твърди, че на М. К. са поставени белезници и е извършено претърсване на управлявания от нея лек автомобил.

В 18.00 ч. е издадена заповед за задържане № 3389зз-31/18.02.2022 г. на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Същата е мотивирана с установено управление на лек автомобил след употреба на наркотични вещества или техните аналози – престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. Извършен е личен обиск, за което е издаден Протокол за обиск на лице №3389р-2463/2022 г. На същата дата, в 22.20 ч. е съставен Протокол за извършена проверка на лични вещи, превозни средства, кораби, въздухоплавателни средства, контейнери и на вещите, превозвани в тях. В същият изрично е посочено, че не са открити вещи и предмети, чието притежание е забранено от закона.

Издадени са заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000271/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 2а, б. Б от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000270/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

На 19.02.2022 г. с Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение по БП №85/2022 г. М. К. е привлечена в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

Видно от отбелязването върху оригинала на заповедта за задържане № 3389зз-31/18.02.2022 г., приложен по ДП № 85/2022 г., М. К. е освободена на 19.02.2022 г. в 11.45 ч.

С мотивирана резолюция № 22-1030-М000086/21.02.2022 г., на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН е прекратено административно наказателното производство в частта му по т. 1 по АУАН №227836/18.02.2022 г. против М. К., поради констатирани признаци за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК и образувано БП № 85/2022 г. по описа на Об РУ- П..

В материалите по пр. пр. № 2026/2022 г. по описа на РП-П., приложени по делото, се

намира протокол за резултати от изследвания, извършени от С. „Рамус“ ООД. В същия е отбелязана като дата на вземане на пробата - 20.02.2022 г. Извършеният тест за наркотични вещества е отрицателен.

В хода на производството по БП № 85/2022 г. по описа на 06 РУ- П., пр. пр. № 2026/2022 г. по описа на РП-П. е изготвена съдебна химико-токсикологична експертиза, чието заключение е, че от извършените изследвания на предоставените биологични проби не се е установило наличие на наркотични вещества.

С постановление №[ЕИК] от 30.06.2022 г. е прекратено наказателното производство водено против М. К. за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

По делото е приложено психологическо изследване, проведено от Център по психология и психотерапия „Промяна“ на 23.02.2022 г. със заключение, че към момента на изследването М. К. страда от паническо разстройство и умерена клинична депресия.

В хода на настоящото съдебно производство са изслушани свидетелските показания на Л. А. Д., В. Г. М. и Я. А. Т..

В показанията си свидетелката Д. посочва, че се е намирала в колата на М. К., когато в началото на 2022 г., около 17.00 ч., в [населено място] е извършена полицейска проверка. По думите ѝ двете са свалени от автомобила, на който е извършена проверка на купето и багажника. Полицейските служители са сложили белезници на М. К. и са ѝ направили тест за наркотици, който се е оказал положителен. След това са я отвели в районното управление. Била е много уплашена, а полицаите са се държали грубо.

Свидетелят В. Г. М. в показанията си посочва, че не е очевидец на полицейската проверка. За нея е узнал от М. К., която му се е обадила да я вземе от [населено място], защото не е имала с какво да се прибере до [населено място]. Впечатлението му от срещата с нея е, че е била притеснена, не е могла да спи, била е емоционално нестабилна. Многократно я е водил по болници след това. Получавала е паник атаки.

В показанията си свидетелят Я. А. Т. посочва, че познава М. К. от около 10 години. Знае за полицейската проверка през миналата година от самата нея. Според свидетеля след това тя много се е променила. Започнала е да получава паник атаки.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Исковата молба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано за това лице с правен интерес, като защитата по чл. 250 от АПК (защита срещу незаконосъобразни действия) е безсрочна в хипотезата на чл. 204, ал. 4 от АПК. Безсрочно е и искането за обявяване нищожността на административен акт (чл. 149, ал. 5 от АПК), каквито доводи са изложени в исковата молба по отношение на административните актове, обосноваващи отговорността на ответника.

Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 и ал. 4 ЗОДОВ незаконосъобразността на действията, респ. нищожността на актовете се установяват от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая исковата претенция се основава на незаконосъобразни действия и актове на служители в ОД на МВР - П., поради което пасивно процесуално легитимирана да отговаря по предявените икове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е ОД на МВР - П., която съгласно чл. 37, ал. 2

от ЗМВР е юридическо лице.

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В чл. 4 от ЗОДОВ е уреден материално правния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към граждански закони (§ 1 от ЗР на ЗОДОВ). В този смисъл искът по глава XI от АПК се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане и за да възникне право на обезщетение в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт /отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен - чл. 204, ал. 3 от АПК/, или незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод на административна дейност /което се установява от съда, пред които е предявен искът за обезщетение – чл. 204, ал. 4 от АПК/;

2. вредоносен резултат, реално настъпили за ищеца вреди /имуществени ли неимуществени/;

3. причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие и бездействие и настъпилите вредоносен резултат.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като отговорността на държавата се характеризира като обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

В конкретния случай се претендира, че настъпването на вредите е последица от незаконосъобразни действия, предвид което и с оглед разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, на първо място съдът следва да установи налице ли са такива действия, които да се незаконосъобразни, и едва след това - налице ли е причинно следствена връзка между действията и настъпилите за ищеца вреди.

В обстоятелствената част на исковата молба действията, на които се основава претенцията за обезвреда се изразяват в следното: незаконосъобразно извършени действия за проверка на употреба на наркотични вещества, незаконно фактическо задържане, изразяващо се в поставяне на белезници и незаконосъобразно претърсване на автомобила.

Защитата срещу неоснователни действия от страна на административен орган или длъжностно лице се уреждат в глава XV, раздел I на АПК. В хипотезата на чл. 250 от АПК всеки, който има правен интерес, може да иска прекратяване на действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не е основават на административен акт или на закона.

Редът за установяване на употребата на наркотични вещества или техните аналози е установен в Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози. В чл. 5, ал. 1 от Наредбата е посочено, че

при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване.

В случая, от показанията на полицейските органи Б. П. - старши полицаи група „С.“, сектор „С.“ ОДМВР [населено място] и П. М. - старши полицаи група „С.“, сектор „С.“ ОДМВР [населено място], спрели за проверка управлявания от М. К. лек автомобил, дадени в хода на образуваното досъдебно производство, става ясно, че причина за извършената проверка на автомобила е криволиченето му по пътното платно. Като причина за извършения тест на водача на лекия автомобил е посочено видимото притеснение, треперене и зачервяване на очите. С оглед на това, неоснователни са твърденията за незаконосъобразност на действията на полицейските органи за извършената проверка за употреба на наркотични вещества, доколкото същите се основават на предпоставките предвидени в чл. 5, ал. 1 от Наредба № 1/2017 г.

Като недоказани следва да се отхвърлят доводите изложени в исковата молба за наличието на фактическо задържане, изразяващо се в поставяне на белезници. По делото не са събрани доказателства в тази насока. Единствената индиция за такива действия се съдържа в показанията на свидетелката Л. Д., дадени в хода на настоящото съдебно производство. В показанията на същата, обективирани в протокол за разпит на свидетел от 18.02.2022 г., съдържащ се в ДП № 85/2022 г. липсва изявление в тази насока. По делото не са налице данни за наличието на съставен писмен доклад за използване на помощни средства, изискуем се по чл. 5 от Наредба № 8121з-418 от 14.03.2017 г. за реда за употреба на физическа сила и помощни средства от служителите на МВР. С оглед на това, като недоказани следва да се отхвърлят твърденията за извършени незаконосъобразни действия, изразяващи се в поставяне на белезници, доколкото същите почиват единствено на показанията на свидетелката Д., който е заинтересувано лице по см. на чл. 172 от ГПК. По същите мотиви недоказани са и твърденията за извършено незаконосъобразно претърсване на автомобила.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2017 г., когато с тест е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване. С оглед на това и неоснователни са доводите изложени в исковата молба за незаконност на фактическите действия по задържане, извършени преди издаване на

заповед по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Същите се основават на разпоредбите на закона.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, полицейските органи извършват обиск на лице, задържано по реда на чл. 72 от ЗМВР, което означава, че и обискът, като фактическо действие не е бил незаконосъобразен. Отвеждането на ищеца в болнично заведение за да му бъдат взети материали за сравнително изследване, а също и личния му обиск са извършени по реда, предвиден в закона - чл. 80 от ЗМВР и на основание заповед за задържане на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, която не е отменена по надлежния ред.

По отношение на твърденията претърпени неимуществени вреди през времето на отнемане на СУМПС и прекратяване на регистрацията на МПС, предвид наличието на образувано досъдебно производство от РП - П., ответникът ОД на МВР - П. не носи отговорност.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че не са налице твърдените в исковата молба незаконосъобразни действия на полицейските органи, което да обоснове наличието на първата предпоставка за възникване на правото на обезщетение в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

На следващо място исковите претенции се основават на твърдения за нищожност на следните административни актове: заповед за задържане № 3389зз-31/18.02.2022 г., заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000271/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 2а, б. Б от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000270/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. С оглед разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, на първо място съдът следва да установи нищожността на актовете и едва след това - налице ли е причинно следствена връзка между действията и настъпилите за ищеца вреди.

В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове. В доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици към които е насочен. Липсата на компетентност на органа, издал акта е винаги основание за неговата нищожност.

В случая визираните административни актове са издадени от компетентни административни органи, както следва: заповед за задържане № 3389зз-31/18.02.2022 г. е издадена от Б. П. - старши полицаи група „С.“, сектор „С.“ ОДМВР [населено място] - полицейски орган по чл. 72 от ЗМВР, заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000271/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 2а, б. Б от ЗДвП и заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000270/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП са издадени от началник сектор към ОДМВР - П., който е компетентния орган по чл. 172 от ЗДвП.

Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. В случая, визираните заповеди съдържат необходимите реквизити, включващи мотиви, част от които са изложени и в документите, съставляващи част от административните преписки и предхождащи издаването им, и следващ се от тях диспозитив, поради което същите съответстват на предвидената форма за издаване на административни актове от съответния вид.

Нарушенията на административно производствените правила са основания за нищожност само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Въз основа на установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които по сила и интензитет да опорочат актовете да степен нищожност.

Като правило, нарушенията на материалния закон, касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора – т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта, би довело до нищожност на посоченото основание. В случая не се установява наличието на порока материална нищожност спрямо визираните актове, доколкото същите са издадени на валидни правни основания, съответно: чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, чл. 171, т. 2а, б. Б от ЗДвП и чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП.

Доколкото в настоящото производство по реда на чл. 204, ал. 3 от АПК не се установи твърдяната от ищеца нищожност на заповед за задържане № 3389зз-31/18.02.2022 г., заповед за прилагане на

принудителна административна мярка № 22-1030-000271/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 2а, б. Б от ЗДвП и заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1030-000270/18.02.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП следва да се приеме, че не е налице и пряка-причинно следствена връзка между тях и настъпването на претендираните неимуществени вреди.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира за неоснователни предявените от М. В. К. искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Предвид изхода на спора на ищеца не се дължат разноски в настоящото производство. С оглед волеизявлението на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, на ОД на МВР - П. следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по Закона за правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ изцяло предявените от М. В. К. чрез пълномощник адв. В. против ОДМВР - [населено място] субективно съединени искове за обезщетение за неимуществени вреди вследствие на незаконосъобразни актове и действия, осъществени от служители на ответника в общ размер от 8000 (осем хиляди) лева, ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА М. В. К. да заплати на ОД на МВР - П. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: